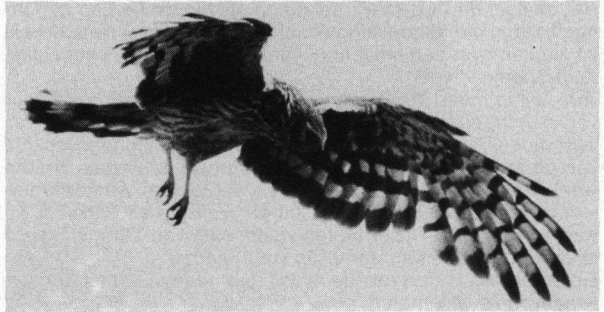

Kiekendieven in De Weerribben

Dick Woets

In 1988 broedde de Blauwe Kiekendief toch nog in De Weerribben.
Foto: W. van den Oord.

Met het voorgaande artikel over de Grauwe Kiekendief (Woets 1989) is het wat trieste relaas over kiekendieven in De Weerribben zo goed als voltooid. Het gebied heeft zijn status als kiekendiefreservaat verloren. Het stootvogelbeeld wordt thans voor een belangrijk deel bepaald door de sterk in aantal toegenomen Buizerd en Havik, soorten die ook erg fascinerend zijn, maar nationaal en internationaal veel minder zeldzaam en minder karakteristiek voor een laagveengebied zijn. In dit nawoord wil ik tenslotte per kiekendiefsoort nog enkele aanvullingen en correcties geven.

Bruine Kiekendief

De gesignaleerde afname van het aantal paren sinds 1980 (23 paren) zette zich ook in 1986 en 1987 voort, toen ik respectievelijk slechts zes en vier zekere broedparen kon vaststellen. Dat het geïntensiverde rietmaaibeheer tot deze afname heeft bijgedragen, bleek na de zachte winter van 1987/1988, waarin de erg natte rietvelden bij gebrek aan ijs niet te maaien waren. In 1988 nestelden er met zekerheid weer acht paren!

In het artikel over de Bruine Kiekendief (Woets 1986) ben ik niet ingegaan op polygamie. Bij 171 broedsels leek zich slechts twee maal een geval van bigamie voor te doen. Zo'n twintigtal malen werd bigamie vermoed, maar bij nader onderzoek bleek het vermoeden steeds onjuist. Het verschijnsel is absoluut minder algemeen dan in recent onderzoek in Flevoland en de Lauwersmeerpolder werd aangetoond. Daar zal een snel toenemende populatieomvang bij een goed voedselaanbod in een snel afnemend rietareaal het voorkomen van polygamie hebben bevorderd. De gevonden waarden zijn zeker niet typerend voor vrij constante populaties in een nauwelijks veranderend landschap. Ten aanzien van De Weerribben durf ik met zekerheid te stellen, dat minder dan vijf procent der wijfjes in de onderzoeksperiode bigaam gebonden was.

In genoemd artikel over de Bruine Kiekendief in De Weerribben (Het Vogeljaar 34 : 257–270) worden enkele foutieve cijfers vermeld. Op bladzijde 264, kolom 2, regel 4 moet men in plaats van '1979' lezen: '1977'. In de zelfde kolom, regel 9, leze men voor 'eerste': 'tweede'. Op bladzijde 265 ten slotte staat in kolom 1, regel 19/20, 'zevenentwintig' waar men 'eenentwintig' moet lezen.

Blauwe Kiekendief

Waren er in 1986 nog twee territoria van deze soort, waarin overigens niet meer werd gebroed, in 1987 kon zelfs geen enkel territorium meer worden vastgesteld! Ik vreesde dat de soort voorgoed uit het gebied was verdwenen, maar in 1988 nestelde er weer een paar: uit zes eieren werden drie jongen vliegvlug. De mogelijkheid van een tweede paar is niet uitgesloten.

In het artikel over deze soort (Woets 1988) kan op bladzijde 2 na de laatste alinea over 'aankomst en vertrek' toegevoegd worden: 'Na een zeer stille septembermaand verschijnen dan in de loop van oktober de eerste vogels die niet tot de broedpopulatie lijken te behoren. 's Avonds verzamelen zij zich op de gemeenschappelijke slaappleats'.

Woord van dank

Tot besluit van deze droge, maar hopelijk niet oninteressante reeks artikelen over kiekendieven in De Weerribben wens ik mijn dank uit te spreken voor de goede samenwerking met de redactie van 'Het Vogeljaar', en dan met name waar het Jaap Taapken betreft.

■ Dick Woets, Woldweg 5, 8337 KN De Pol (Steenwijk).

LITTERATUUR:

- Woets, D. (1986): Bruine Kiekendieven in De Weerribben (1975–1985). Het Vogeljaar 34 (6) : 257–270.
Woets, D. (1988): Blauwe Kiekendieven in De Weerribben (1974–1986). Het Vogeljaar 36 (1) : 1–15.
Woets, D. (1989): Grauwe Kiekendieven in De Weerribben (1971–1987). Het Vogeljaar 37 (1) : 16-18.